

kert, at virksomheden er indstillet på at følge nævnets afgørelse. Hvad gør man så?

Kort sagt, der er brug for råd og vejledning af forbrugerne i konkrete sager. Derfor vil regeringen drøfte med Forbrugerrådet, om der kan oprettes en særlig rådgivningsfunktion, en slags forbrugernes retshjælp. Det vil vi undersøge i den kommende tid, således at forbrugerne får bedre muligheder for at se, om der er juridiske muligheder for at klage over, at berettigede forventninger ikke er indfriet ved køb af varer og tjenesteydelser.

Et helt andet element, der trænger sig på i forbindelse med markedsføring, salg og omsætning, er udviklingen af Internettet. Regeringens strategi er at sikre forbrugerne på Internettet. EU's indre marked og den teknologiske udvikling rejser en række forbrugerpolitiske udfordringer, som er nye for os. Man kan sige, at grundlæggende gælder de forbrugerpolitiske beskyttelsesbestemmelser som markedsføringsloven etc. naturligvis også for handel på Internettet. De har naturligvis effekt.

Imidlertid er grænseløsheden ved handel på Internettet en realitet. Der er nemlig ikke nogen forretning, der ligger lige om hjørnet, hvor man kan gå hen og klage over et dårligt produkt, men problemet er, at Internettet er decentralt. Der er ikke et sted, hvor man kan sige, at her udspringer Internettet. Nettet bygger på et globalt netværk af computerservere og går på tværs af grænser og tidszoner.

Erhvervsministeriet er i gang med at kortlægge de problemer, der er knyttet til handel på Internettet. Arbejdet vil i maj-juni munde ud i en rapport om juraen i den grænseløse markedsføring og handel. Vi vil bruge rapporten til at overveje ændringer i forbrugerlovgivningen efter vedtagelsen af EU's direktiv om handel over landegrænserne.

Regeringen vil arbejde for, at der i alle EU-lande gælder et minimumskrav til virksomheder, der reklamerer på Internettet. EU-reglerne bør omfatte en regel om god markedsføringsskik. Regeringen vil endvidere arbejde for at tydeliggøre forbrugernes retsstilling ved handel på Internettet, og endelig vil regeringen arbejde for at styrke forbrugerens aftalemæssige retsstilling. Regeringen vil overveje en øget forbrugerbeskyttelse i købelovgivningen i forbindelse med EU's direktivforslag om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier.

Det tredje hovedelement i regeringens strategi, et bedre vidensgrundlag for forbrugerpoli-

tikken, bygger på den realitet, at forbrugerne naturligvis efterspørger holdninger. En måde, forbrugerne kan vise deres holdning på, er naturligvis ved at boykotte varer, som de finder uetiske eller skadelige for miljøet. Lidt overraskende har en undersøgelse for nylig vist, at efter den målestok kan mere end halvdelen af de danske forbrugere betegnes som politiske forbrugere. Det er godt og vel 2,5 millioner mennesker, og her refererede jeg til Greens analyse i Børsen den 14. april 1997.

Det handler i stigende grad om holdninger til etik, sociale forhold eller miljø. Styrken af den måde, holdningen kommer til udtryk på, kan variere fra sag til sag, men det er et faktum, at de politiske forbrugere spiller en stadig større rolle på forbrugsmarkedet.

Regeringens nye forbrugerpolitiske strategi tager den politiske forbruger alvorligt. Det betyder først og fremmest, at vi skal arbejde for, at forbrugerne kan vælge varer i overensstemmelse med deres holdninger. Hvis en virksomhed tager fejl af signalerne fra de politiske forbrugere, kan det være fatalt for virksomheden. Vi har set tydelige eksempler på, at det kan koste en virksomhed dyrt.

Nye teknologiske muligheder vil blive udnyttet af både danske og udenlandske virksomheder. Det gælder f.eks. anvendelse af nye stoffer og nye bioteknologiske muligheder. Spørgsmålet er, hvad det betyder for os. Hvad betyder det for det enkelte menneske? Hvad betyder det for miljøet omkring os?

Udviklingen af ny teknologi betyder, at forbrugerne bliver stillet over for en række vanskelige spørgsmål. I den situation kan udsagn og vurderinger fra eksperter virke forvirrende, og de er ofte også modstridende. Oftere og oftere kan vi stå i situationer, hvor regeringen skal træffe afgørelser i forbrugerpolitiske sager, der kan være vanskelige at overskue, endsize forstå.

Derfor har vi brug for at få et udvalg af eksperter, der kan rådgive regeringen i konkrete sager. Udvalget skal løbende undersøge og vurdere, om vi i Danmark anvender vores ressourcer rigtigt. Når det handler om at skaffe ny viden på forbrugerområdet, er der steder, hvor vi skal opprioritere vores forskningsmæssige indsats. På baggrund af udvalgets løbende arbejde vil regeringen vurdere, om vi har brug for et nyt institut for forbrugerforskning.

Den stigende internationalisering og den nye teknologi stiller os som sagt over for en række markante udfordringer på det forbrugerpoliti-